

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **M. K.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 3 czerwca 2024 r.,

wniosku złożonego przez adw. K. W. obrońcę z urzędu skazanego M. K.

o przyznanie kosztów wynagrodzenia obrońcy z urzędu

na podstawie. art. 626 § 2 k.p.k., 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z art. 190 ust 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tj. Dz.U. z 2022 r. poz. 1184) oraz § 11 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (tj. Dz. U. z 2023 r. poz.1964) oraz § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. Dz.U. z 2023 r. poz. 2631)

p o s t a n o w i ł

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. K.

W. (Kancelaria Adwokacka w I.) -

obrońcy z urzędu skazanego M. K. kwotę 1476

(tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć) zł w tym 23% VAT

tytułem pomocy prawnej świadczonej z urzędu na etapie

postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 23 maja 2024 r. (data wpływu do SN) ustanowiony z urzędu obrońca skazanego M. K. (por. zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 18 lipca 2023 r) wniósł o przyznanie mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postaci sporządzenia i wniesienia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 19 czerwca 2023 r. (II AKa 37/23) oraz obronę w postępowaniu wywołanym jej wniesieniem, oświadczając jednocześnie, że koszty te nie zostały uiszczone ani w całości, ani w części. Obrońca wnioskował o zasądzenie na jego rzecz kosztów według norm przypisanych z uwzględnieniem stawek wynikających z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. za czynności adwokackie (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 1964) zważając na rozproszoną kontrolę konstytucyjności co do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. Dz.U. z 2023 r. poz. 263) - wyrok TK z dnia 27 lutego 2024 r. sygn. akt SK 90/22 (Dz.U. z 2024 r. poz.300).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy zasługiwał na uwzględnienie.

Obrońca w tej sprawie sporządził kasację, a obecnie złożył wniosek o przyznanie wynagrodzenia nie wskazując żądanej kwoty. Rację przyznać należało obrońcy w zakresie, w jakim, przy ustalaniu należnego mu wynagrodzenia, wskazywał na konieczność uwzględnienia przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (tj. Dz. U. z 2023 r. poz.1964). Dlatego mając na względzie przepisy § 11 ust. 3 pkt 2 ww. rozporządzenia należało przyznać obrońcy wynagrodzenie w kwocie 1200 zł dodatkowo jednak powiększonej o należny podatek VAT. Stwierdzić bowiem należy, że wydanie w dniu 27 lutego 2024 r. wyroku Trybunału Konstytucyjnego w sprawie SK 90/22 nie stanowi podstawy do pomijania unormowania wskazanego w § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. z 2023, poz. 2631). Fakt „zrównania” stawek opłat za czynności przewidziane w rozdziałach 2-4 nie ma bowiem żadnego relewantnego znaczenia dla istnienia w stanie prawnym § 4 ust. 3 wskazanego rozporządzenia, a skoro tak, to przyznana

opłata w tej samej stawce co dla adwokata z wyboru musi zostać powiększona o VAT. Takie rozwiązanie zostało zresztą przyjęte w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. poz. 763), które zaczną obowiązywać od dnia 5 czerwca 2024 r.

Z tych wszystkich powodów należało orzec jak w postanowieniu.

[PGW]

[ms]